

gældende lov om butikstid, og butikker, der har opnået dispensation efter tidligere love.

Der skal være tale om en gyldig tilladelse, der ikke er underkendt af Butikstidsankenævnet eller domstolene.

Til nr. 22

Det foreslås i § 7, stk. 1, at gældende tilladelser, givet af kommunalbestyrelsen inden 1. juli 1995 i henhold til den gældende og tidligere love om butikstid, bevarer deres gyldighed tidsbegrænset. Bestemmelsen betyder, at alle butikker med dispensationer eller beliggende i dispensationsområder behandles ens, idet alle bevarer deres tilladelser tidsbegrænset. Disse butikker vil således også efter 1. juli 2000 kunne sælge øl, vin og spiritus i aften- og natte timerne samt på søn- og helligdage.

Overgangsreglen i § 7, stk. 1, gælder både butikker, der har opnået dispensation efter den gældende lov om butikstid, og butikker, der har opnået dispensation efter tidligere love.

Der skal være tale om en gyldig tilladelse, der ikke er underkendt af Butikstidsankenævnet eller domstolene.

Til nr. 23

Som konsekvens af den ændrede ikrafttræden ændres fristen vedrørende sagers indbringelse for Butikstidsankenævnet.

Til nr. 24

Ændringsforslaget er en konsekvensændring.

Til nr. 25

Det foreslås at gøre begrænsningen i aftalefriheden for forretninger i lejede lokaler mindre vidtgående end foreslået i det oprindelige lovforslag.

Med dette ændringsforslag begrænses reglens område til kun at omfatte butikcentre og lignende butiksfællesskaber.

Samtidig fastsættes den seneste fælles åbningstid, som kan pålægges lejere af forret-

ningslokaler i sådanne butiksfællesskaber, til kl. 20.00.

Ændringsforslaget sikrer ud fra de samme hensyn som i det oprindelige lovforslag lejere af forretningslokaler i butikcentre m.v. imod at skulle holde forretningen åben i den sene åbningstid, det vil sige efter kl. 20.00.

Ændringsforslaget omfatter kun forretningslejere i butikcentre og lignende butiksfællesskaber. Med lignende butiksfællesskaber sigtes til butikker på gågader, handelsstrøg, torve og lignende, som indgår i et fællesskab til varetægelse af de medvirkendes handelsinteresser, herunder fælles åbningstider.

I henhold til forslaget kan lejer og udlejer ikke aftale, at forretningen skal holdes åben efter kl. 20.00.

Ændringsforslaget bevirker endvidere, at lejere i butikcentre m.v. ikke ved vedtægtsbestemmelser eller lignende kan pålægge hinanden at holde åbent efter kl. 20.00.

Samtidig hermed begrænses udlejerens adgang til at ophæve en lejeaftale, idet udlejer ikke vil kunne ophæve en lejeaftale med henvisning til, at lejeren har forsømt at holde forretningen åben efter kl. 20.00.

Der bør ved afgrænsningen af reglens anvendelse ses bort fra forretninger i tilknytning til etablissementer og lignende, som netop har til formål at holde åbent i den sene åbningstid, og hvor forretningen må antages hovedsageligt at blive søgt af det publikum, der benytter de nævnte etablissementer m.v. Som eksempler herpå kan nævnes forlystelsesetablissementer, banegårde, lufthavne og biografcentre.

Det foreslås samtidig fastsat, at bestemmelsen ikke ved aftale kan fraviges til skade for lejeren.

Til nr. 26

Underændringsforslaget indebærer, at det er den enkelte butiksindehaver, der skal afgøre, hvor længe forretningen skal holde åbent. Dermed sikres det, at de mindre dagligvareforretninger, f.eks. slagterforretninger, fiskeforretninger, osteporretninger m.v., ikke kan tvinges til at holde åbent længere end nødvendigt for sådanne typer af dagligvareforretninger.